

Zapalme svíce a něco si přejme!

Jsme moc rád, že se letos na podbořanském náměstí sešlo o 1. adventní neděli takové množství lidí dobré vůle, kteří si chtěli společně prožít slavnostní zapálení adventní svíce symbolizující start období přípravy na Vánoce. Tuším, že po letech individualismu opět svítá na lepší časy. Možná si většina z nás uvědomila, že naše krásné křesťanské tradice můžeme díky vývoji na západ od nás brzy ztratit a že stojí za to si jich vážit a pěstovat je. Troufám si tvrdit, že držet zvyky Vánoc se vyplatí, ne kvůli nám, ale kvůli našim dětem. Těm ať vánoční svíce dětství zažehne v duši lásku. Nezáleží na tom, zda jim Ježíšek přinese, co si přáli. Vždyť Štědrý večer má mnohem větší cenu než dárky pod stromečkem.

Možná že teď někdo namítne: „*Já si na nějaké svátky nepotrpím, mám hodně práce, nemám čas a beztak to stojí všechno peníze. Nejraději bych někam odjela, třeba k moři a měla klid!*“ A vskutku, některé bohatší rodiny tráví naše nejoblíbenější křesťanské svátky v dalekých krajích. Nic proti, ale všimněte si, že ti, co žili delší dobu v cizině, často říkají, jak se jim po našich nádherných obyčejích stýskalo. Proto se domnívám, že je dobré lpět na tom, aby se Vánoce slavily doma.

Podobné je to i s křesťanskými tradicemi. Ty přece chtějí slavit i ateisté. Buďme rádi, že v současné době národní tradice jsou městem významně podporovány, ale ptám se: „*Co když jednou někdo symboly Vánoc na náměstí zakáže?*“ Jinými slovy, i když v našem regionu většina lidí do kostela nechodí, dokud vidí jeho věž, je dobře. Až jednou spadne, zbudou nám možná jen slzy pro pláč.

A právě letos mě velice potěšilo, že dřevařské učiliště vystavilo na Masarykově náměstí krásný dřevěný Betlém. Další stojí díky jednomu věřícím manželům z Podbořan u žlutého původně evangelického kostela Božího Spasitele. Pevně věřím, že tyto naše tradiční symboly nikoho neurážejí, ale naopak utvářejí tu správnou adventní a vánoční atmosféru ve městě.

V období očekávání druhého příchodu Krista, které nazýváme advent, se často připomíná prorok Jan křtitel, o kterém je v Bibli psáno: „*byl svíce hořící a zářící*“ (Jan 5:35). Podle starého zvyku zapalují křesťané svíce na znamení toho, že jsme světlem světa. Vždyť „*Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli.*“ (Lukáš 11:33) Člověk by se totiž neměl stydět za to, že se snaží být lepším nebo že dělá dobré skutky. Naopak měli bychom vydávat svědectví ostatním lidem a to ne pro vlastní slávu, ale pro slávu Boží. Vánoce jsou velkou příležitostí ukázat blízkým i světu, že dobro a naděje ještě existují.

Proto: „*Zapalme svíce a něco si přejme!*“ Přejme si to, co se nedá koupit, to co nám může dát jen náš Bůh a Spasitel Ježíš Kristus, neboť pozemské je pomíjitelné, ale pravé poklady se hromadí v Nebi. A ti odvážnější z vás, zkuste se osmělit podívat se do nějakého kostela. Jsou většinou nádherné a jistě vás osloví. Můžete začít třeba hned tuto neděli 24. prosince odpolední rodinnou procházkou pro Betlémské světlo, které bude hořet v kostele Božího Spasitele v Podbořanech od 14-16 hodin. Přijďte si pro světélko a udělejte si radost. Bůh vám žehnej.

Ivo Kraus

www.podborany.ccs Praha.cz